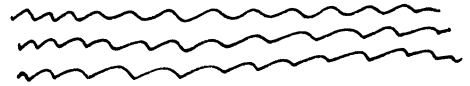
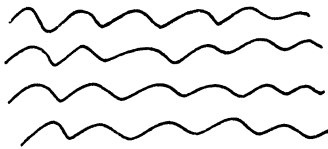
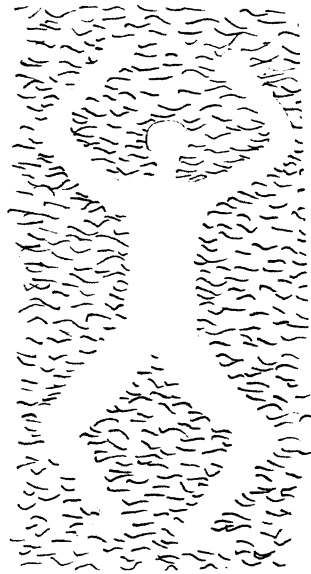

שחיה - גוף שוחה בפרישת ידיים
 ובזקיפת ראש. שח ומתרומם מול
 חזית הגלים הקמה ונופלת אל הקצף,
 זוקפת ראש ושחה. גוף שוחה בפילוג
 איברים, מפרפר במי שחוי, מתמהר,
 מעמיק, נח על המים, נשא בקרבני
 הים.

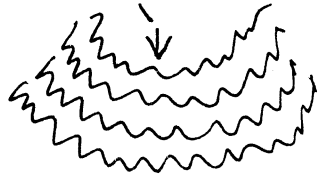
מעורים - הכרובים שהיו מעורים
 זה בזה "כאיש ב(בת ה)לוויה שלו"
 (יומא נד, א).

הכרובים המעורים זה בזה בציר
 על כריכת הסידור בבית-הכנסת
 בוונציה. זיווגם פנים אל פנים.
 אי-הראייה, הדבקות, הסתרת
 המבט.

הכניסה, התפילה, המים.
הסוד הנוול, המותך שמזל
 במבט מרוחק, המערטל אותו,
 הופכו לערווה בעיני הזר:

"אמר ריש לקיש: בשעה שנכנסו
 נוכרים להיכל ראו כרובים המעורין
 זה בזה... הוציאון לשוק ואמרו:
 'ישראל הללו, שברכתן ברכה
 וקללתן קללה, יעסקו בדברים
 הללו?'"

מיד הזילום, שנאמר: 'כל מכבדיה
 הזילוה כי ראו ערותה'."

שיחת השוחה והים גל לגל גל לגל,
 קו לקו קו לקו. מתחבטים וחובטים
 זה בזה. צורת האחד גזורה במגנעת
 השני.

גוף ומים מתמסרים זה לזה,
מעורים אלה בתוך אלה - המים
 שמן השפה ולחוץ ומי שיחי השפוך
 לפניך. ככתוב: אשחה בכל-לילה
 מטתי, ככתוב: מה-אהבתי תורתך.
 כל-היום היא שיחתי.
 ערש שחיה, מיטת שיחה ממוססה.
 הליכות השוחה והים.

מעורים אלה בתוך אלה -
 משיחות הצבע הנמשכות בין
 הכד ובין הקיר בטבע-הדומם
 של מוראנדי, הופכות את שניהם
 לטרה-קוטה, לחומר חם אחד.

